

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 10C/92/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213205943
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2014:2213205943.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred samosudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou, v právnej veci žalobcov: v 1. rade - E. H., X.. X.H. XXXX, v 2. rade - A. H., K.. P., X.. XX.E. XXXX, S. L. XXX XX Š., F. XXX/XX-XX, proti žalovaným: v 1. rade - E.. U. L., X. XX. E. XXXX, L. XXX XX G. R., F. XXXX/ X, v 2. rade - P. Y., X.. XX. O. XXXX, L. XXX XX Š.X., F. XXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Evou Bubniakovou, advokátkou so sídlom 929 01 Dunajská Streda, Krížna 1270/8, o zaplatenie istiny 19.184 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu zamietá.

Žalobcovia v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanej v 2. rade trovy konania vo výške 1.180,64 Eur na trovách právneho zastúpenia, to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu žalovanej v 2. rade.

odôvodnenie:

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 26.marca 2013 sa žalobcovia domáhali rozhodnutia súdu, ktorým by boli žalované zaviazané k zaplateniu sumy 19.184 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že žalobcovia sú vlastníckmi nehnuteľností v k.ú. Š., vedených na LV č. XXXX, - X/X rodinného domu, súp.č. XXX, XXX C. XXX, pozemkov parcely registra „C“, par.č. XX - zastavaná plocha o výmere XXX m2, par.č. XX - zastavaná procha o výmere XXX m2, par.č. XX - zastavaná plocha o výmere XXX m2, par.č. XX - zastavaná plocha o výmere XXX m2, par.č. XX - zastavaná plocha o výmere XXX m2, par.č. XX - zastavaná plocha o výmere XXX m2, par.č. XX - zastavaná plocha o výmere XXX m2, par.č. XX - zastavaná plocha o výmere XXX m2 a par.č. XX - zastavaná plocha o výmere XXX m2. Tieto nehnuteľnosti žalobcovia nadobudli na základe kúpnych zmlúv z 23.novembra 1993 (Y.-XXXX/XX) a 3.decembra 1993(Y.-XXXX/XX), ktoré uzavreli s predávajúcou Všeobecnou úverovou bankou, a.s., pobočka Dunajská Streda, ktorá týmto realizovala výon záložného práva.

Okresná prokuratúra v Dunajskej Strede podala proti rozhodnutiu bývalej Správy katastra (t.č. Okresný úrad v Dunajskej Strede, odbor katastrálny), o povolení vkladu vlastníckeho práva z 19.januára 1994 pod Y.-XXXX/XXXX - návrh na začatie konania o určenie neplatnosti prevodu majetku štátu, dňa 19.novembra 1996 na Okresný súd Dunajská Streda, ktorý začal konanie pod sp.zn. 4C 204/1996.

Okresná prokuratúra v Dunajskej Strede podala proti rozhodnutiu bývalej Správy katastra (t.č. Okresný úrad v Dunajskej Strede, odbor katastrálny), o povolení vkladu vlastníckeho práva z 19.januára 1994 pod Y.-XXXX/XXXX - návrh na začatie konania o určenie neplatnosti prevodu majetku štátu, dňa 4.decembra 1996 na Okresný súd Dunajská Streda, ktorý začal konanie pod sp.zn. 4C 60/1996.

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom sp.zn. 4C 204/96 z 1.marca 2000 určila, že prevod majetku štátu na iné osoby na základe zmluvy o prevode nehnuteľností uzatvorenej 23.novembra 1993, vklad povolený pod Y.-XXXX/XX a na základe zmluvy o prevode nehnuteľností uzatvorenej dňa 3.decembra 1993, vklad povolený pod Y.-XXXX/XX, je neplatný. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 8Co/532/00-308 z 29.mája 2001 tento rozsudok zrušil, a súdu vrátil vec na ďalšie konanie.

Následne Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom č.k. 4C /204/96-919 z 8.októbra 2007 určil, že prevod majetku štátu na iné osoby na základe zmluvy o prevode nehnuteľností uzatvorenej dňa 3.decembra 1993 (Y.-XXXX/XX) a prevod majetku štátu na iné osoby na základe zmluvy o prevode nehnuteľností uzatvorenej dňa 23.novembra 1993, (Y.-XXXX/XX) je neplatný. Toto rozhodnutie bolo tiež napadnuté riadnym opravným prostriedkom, na základe čoho Krajský súd v Trnave svojim rozsudkom čík. 24Co/50/2008-1066 z 8.októbra 2008 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvé stupňa v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu bolo podané dovolanie zo strany Okresnej prokuratúry Dunajská Streda. Dovolaací súd svojim rozsudkom sp.zn. 3Cdo/11/2009 zo 16.decembra 2010 rozhodol tak, že dovolanie okresnej prokuratúry Dunajská Streda zamietol.

Na základe tohto rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým sa spochybňovanie prevodu majetku štátu definitívne skončilo, žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzvali listom z 13.januára 2011 Š. a P. Y., na vypratanie nimi bezprávneho dôvodu užívanej nehnuteľnosti, a to najneskôr do 31.marca 2011. Na to žalované v prvom a druhom rade podali na Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) žiadosť o preskúmanie prevodu štátneho majetku, listom z 12.februára 2011 na odbor správy majetku štátu tohto ministerstva, po osobnej intervencii na tomto ministerstve dňa 11.februára 2011.

Na základe rovnakých a právne irelevantných skutočností požiadali ministerstvo, aby podniklo právne kroky - určovacou žalobou ako aj predbežným opatrením. Na to ministerstvo podalo žalobu o určenie vlastníckeho práva a návrh na predbežné opatrenie dňa 14.marca 2011. V predmetnej veci konajúci súd vydalo uznesenie o predbežnom opatrení č.k. 10C/62/2011-38 zo 17.marca 2011.

A teda žalobcovia odôvodňujú svoju žalobu tým, že nevypratáním nehnuteľnosti podľa zaslanej výzvy na vypratanie z 13.januára 2011, ktorú užívatelia bez právneho dôvodu manželia F. (pozn. súdu, zrejme mali žalobcovia na mysli manželov Y.), prevzali dňa 17.január a2011, im na ušlom nájomnom za posledné dva roky bola spôsobená finančná škoda najmenej v sume 19.184 eur. Pričom majetkovú škodu si žalobcovia uplatnili z titulu ušlého zisku na nájomnom, vyčíslenú na základe odborného odhadu výšky nájomného realitnou kanceláriou REMAX a s prihliadnutím na mieru inflácie v Slovenskej republike za rok 2011 vo výške 3,9% a za rok 2012 vo výške 3,6%. Za obdobie od 1.marca 2011 do 28.februára 2013 si žalobcovia vyčísľili spôsobenú škodu na ušlom zisku v sume 19.184 eur. Ďalej tvrdili, že uvedená škola bola okrem žalovaných v prvom a druhom rade spôsobená viacerými škodcami, ako manželom žalovanej v druhom rade, ktorý protiprávne užívanú nehnuteľnosť nevypratol a návrhom na vydanie predbežného obohatenia (pozn. súdu, zrejme mal na mysli „opatrenia“) z 18.apríla 2011 sa ochránil pred svojpomocnou „deložáciou“ žalobcov, nakoľko tunajší súd mu uznesením 10C/118/2002-41 z 11.mája 2011 zabezpečil užívanie nehnuteľnosti až do právoplatného rozhodnutia vo veci 10C/62/2011 o určenie vlastníckeho práva. Tiež škodili aktivity RTVS - STV odvysielaním reportáže „Reportéri“ dňa 10.januára 2011 pod názvom „Najťažšie dostihy“. Taktiež aktivity Odporu správy majetku štátu ministerstva - podaním žaloby dňa 14.marca 2011, aktivity Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 10C/62/2011, resp. konajúcej sudkyne vydaním uznesenia 10C/62/2011-38 o predbežnom opatrení zo 17.marca 2011 a ďalších súvisiacich konaniach, ako aj aktivitami Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/99/2011, resp. konajúceho senátu vydaním potvrdzujúceho uznesenia 10Co/99/2011-54 z 15.júna 2011 a ďalších súvisiacich konaniach.

Z tohto dôvodu, je pre žalobcov nesporné, že v tomto prípade na vzniku tejto škody nesú primárne zavinenie a zodpovednosť práve žalované v prvom a druhom rade. Zodpovednosť ostatných na škode pôsobiacich subjektov je sekundárna, nakoľko bez podnetu a aktivít žalovaných v prvom a druhom rade by k protiprávnemu konaniu alebo k trestnej činnosti týchto subjektov vôbec nedošlo.

Následne žalobcovia svoju žalobu doplnili - upresnili dňa 2.septembra 2013 v tom smere, že po podaní vyjadrení k dovolaniu dňa 15.decembra 2008 a 13.januára 2009 sa žalovaní 2/ a 3/ v konaní 4C 204/96,

so žiadosťou cez internet dňa 23.marca 2009 a 1.apríla 2009 obrátili na vedúcu občianskoprávnej kancelárie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o informáciu. Dňa 9.apríla 2009 obdržali informáciu, že uvedená právna vec bola pridelená do senátu 3C a je vedená pod sp.zn. 3Cdo/11/2009. Dňa 31.marca 2010 žalovaný 3/ nazrel do súdneho spisu a vyžiadal si fotokópiu listu advokátky - žalovanej v prvom rade z 2.decembra 2009, doručený súdu 7.decembra 2009, ako zaslanie dôkazov. Tento list je dôkaz, ktorý nesporne dokumentuje skutočnosť, že žalovaná v prvom rade, ako právna zástupkyňa svojich klientov v konaniach 5C/171/1996 o zaplatenie 9.718,23 eur s príslušenstvom, 4C/102/2001 o zaplatenie 28.095,22 eur s príslušenstvom, 10C/118/2002 o vypratanie a odovzdanie nehnuteľnosti a 6C/392/2010 o vykonanie súpisu hnutelných vecí, - či telefonicky, písomne (a nie je vylúčené že aj osobne) intervenovala u sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a ovplyvňovala ich tak aby rozhodli v prospech Okresnej prokuratúry Dunajská Streda, čiže v prospech jej klientov, aby sa jednak uvedené dlhoročné konania mohli zamietnuť a aby si jej klienti mohli ich vytúžené nehnuteľnosti od štátu, konečne a za zostatkovú cenu odkúpiť.

Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo/11/2009 vyplýva, že tento zámer žalovanej v prvom rade a jej klientom nevyšiel. Jej snaha a intervencia cez médiá však nebola nadarmo, lebo dosiahla, že dovolací súd vo svojom odôvodnení jej vyšiel v ústrety v tom, že uviedol, že závery, ku ktorým dospel odvolací a dovolací súd nebránia tomu, aby sa uvedené dôvody, z ktorých sa vyvodzuje neplatnosť označených zmlúv o prevode nehnuteľností, posúdili v inom občianskom súdnom konaní.

Na ORPZ Dunajská Streda sa pod sp.zn. ČVS: ORP-379/OVK-Dunajská Streda-2010 vedie trestné stíhanie vo veci prečinu - neoprávnený zásah do práva k domu, proti bezdomovcovi Š. Y. a spol., kde dňa 12.augusta 2011 žalovaná v druhom rade, ako svedkyňa vypovedala, že na základe rozsudku požiadali ministerstvo o preskúmanie prevodu štátneho majetku, žiadosť priložila k výsluchu a na základe tohto podalo ministerstvo žalobu na súd a žiadalo nariadiť predbežné opatrenie, ktoré súd aj nariadil. Tieto záložné zmluvy sa na Krajskom súde v Trnave vyhlásili za neplatné a vtedy si nájomcovia štvorbytoviek mohli odkúpiť za zostatkovú cenu byty, v ktorých bývali, aj napriek tomu, že nie všetci nájomcovia pracovali v bývalom štátnom podniku. Z obsahu je evidentné, že ju písala žalovaná v prvom rade, ktorá si pre prípadné otázky uviedla aj svoje mobilné číslo. Žalobcovia považujú za nesporné, že v konaní sp.zn. 9C/235/2003, v ktorom Krajský súd potvrdil neplatnosť záložnej zmluvy sa v danom prípade žalovaná v prvom rade zachovala ako ozaj podnikavá advokátka a nenechala si takúto príležitosť ujsť. Svojich klientov nemusela o tomto postupe ani zvlášť presviedčať, lebo aj im išlo hlavne o to, aby si ich domy, ktoré zadarmo po celé roky okupovali, mohli za zostatkovú cenu odkúpiť. Aj podaná žaloba o náhradu škody je vyvodenie zodpovednosti za výkon povolania advokáta. Žalobcovia majú za to, že žalovaná v prvom rade pri zastupovaní svojich klientov sa platnými zákonmi dôsledne neriadila a je primárne a osobne zodpovedná za skutočnosť, že ministerstvo podalo vykonštruovanú žalobu o určenie vlastníckeho práva, resp. že rodina Y. do termínu 31.marca 2011 domovú nehnuteľnosť nevypratala a neodovzdala. Ako iniciátor týchto právnych skutočností a skutkového stavu spôsobila, že im vznikla škoda aj na ušlom zisku za uvedené obdobie a to ako výpadok z nájmu za uvedenú nehnuteľnosť, ktorú okupujú jej klienti bezplatne. Z odvolania vo veci sp.zn. 6C/392/2010 z 28.marca 2011 je evidentné, že žalovaná v prvom rade si bola vedomá tohto, že za svoje protiprávne konanie môže byť aj stíhaná. Preto skutočnosť okolo podania žalôb ministerstvom zatajuje, keď uviedla, že „vlastníctvo žalobcov spochybňuje, nakoľko kúpne zmluvy štátom v zastúpení ministerstvom proti žalobcom, pre porušenie § 45 a 45a zák.č. 92/1991 Zb. o majetku štátu, o ktorej skutočnosti sa dozvedeli nedávno“.

Preto žalobcovia majú za to, že už len na základe týchto pár uvedených skutočností a ustanovení § 415 a ďalších Občianskeho zákonníka je žalovaná v prvom rade pasívne legitimovaná a plne zodpovedná za im vzniknutú a vyčíslenú škodu.

K žalobe sa žalovaná v druhom rade vyjadrila v tom smere, že obsahu žaloby neporozumela, vzhľadom k tomu, že na str. 10 čl. IV. Žaloby žalobcovia poukazujú na užívateľov manželov F., ktorý im spôsobil škodu. Výška nájmné na strane 11 žaloby nebola nikdy s nikým dohodnutá, žalovaná v druhom rade v predmetnom dome nemá trvalé bydlisko, zdržiava sa tam z dôvodu opatrovania chorého manžela. Namíeta tiež neprimeranosť výšky nájmného k úbohému stavu nehnuteľnosti, ktorú však užíva jej manžel. Táto nehnuteľnosť nebola od roku 1960, kedy bola skolaudovaná, vôbec upravovaná, rekonštruovaná, ani na nej neboli žiadnym z doterajších vlastníkov robené akékoľvek úpravy. Naopak jej manžel zo svojich vlastných prostriedkov túto nehnuteľnosť po celé tie roky čo ju užíva cca 30 rokov sám

udržiaval, investoval do nej svoje vlastné prostriedky a svoju prácu. Vzhľadom na uvedené požiadala žalobu zamietnuť.

K podanej žalobe sa tiež vyjadrila žalovaná v prvom rade v tom smere, že sa k žalobe nevie vyjadriť, nakoľko jej obsahu neporozumela a nie sú jej známe skutočnosti, že by akýmkoľvek konaním žalobcom spôsobila škodu. Žaloba ani neobsahuje odôvodnenie jej podania a skutkový stav, ktorý by nasvedčoval tomu, že škodu spôsobila ona. Preto navrhla žalobu zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie jednak výsluchom účastníkov konania a jednak sa oboznámil s obsahom pripojených listinných dôkazov, a to výpisom z LV č. XXXX, výzvou na vypratanie nehnuteľnosti z 13.januára 2011, žiadosťou o preskúmanie prevodu štátneho majetku z 12.februára 2011, odporným odhadom výšky nájomného (čl. 12 - 14), potvrdením o miere inflácie v roku 2011 a 2012, listom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8.apríla 2009 (čl. 89), na základe ktorého šiel žalobca v prvom rade nahliadnuť do predmetného súdneho spisu, úradným záznamom o nazretí do spisu sp.zn. 3Cdo/11/2009 (čl. 90), listom - zaslaním dôkazov - žiadosť žalovanej v prvom rade (čl. 91), zápisnicou o výsluchu svedka z 12.08.2011(čl. 92), podaním odvolaní k 6C/392/2010 podané žalovanou v 1.rade (čl. 97), pokusom o zmier čl.143, Vyjadrením žalovaných k čl. 143, oznámením - vyjadrením žalovanej v druhom rade na výzvu (čl. 151), žalobou ministerstva z 10.03.2011, uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 10C/62/2011-38 z 17.marca 2011, oznámením žalobcov a návrhom na zastavenie konania vo veci povinnej osoby Y. O. s manželkou. Následne, v súlade s § 167 O. s. p. v spojitosti s § 120 ods. 4 O. s. p. súd vyhlásil na pojednávaní dokazovanie za skončené, pričom ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Z Výpisu č. LV XXXX je zrejmé, že vlastníckmi predmetných nehnuteľností sú žalobcovia, s tým, že je uvedená poznámka J. XXX/XX Predbežné opatrenie, zákaz scudzenia nehnuteľností, vloženia ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti do právoplatného skončenia 101C 62/2011-281/11.

Výzvou na vypratanie nehnuteľnosti žalobcovia vyzvali manželov Y., aby uvedenú nehnuteľnosť vypratali najneskôr do 31.marca 2011.

Zo žiadosti o preskúmanie prevodu, je zrejmé že manželia Y.F. požiadali Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky o prešetrenie či nehnuteľnosti na F. sú vo vlastníctve štátu, resp. či prevod týchto nehnuteľností bol v súlade so zákonom.

Z predloženého odborného odhadu výšky nájomného (čl. 12-14) nie je zrejmé aké obdobné nájmy sa v obdobných lokalitách porovnávali. Sama realitná kancelária uviedla v metódach výpočtu, že odborný odhad ceny nehnuteľnosti vypracoval z priložených materiálov poskytnutých zadávateľom - žalobcami. Výpočet vypočítanej ceny nehnuteľností je vykonaný pomocou štatistik z uskutočnených prenájmov v danej lokalite. Porovnávací metóda stanovenia odhadu ceny nehnuteľnosti je vylúčená z dôvodu nedostatku podkladov „predkladov“ typu stavby. Z takého dôkazu vôbec nie je zrejmé z čoho vyhotovovateľ vychádzal, ako určil výšku nájomného.

Z potvrdenia o miere inflácie za rok 2011 je zrejmé, že v roku 2011 bola v priemere 3,9% a v roku 2012 bola 3,6%.

Z listu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8.apríla 2009 súdu nie je zrejmé akú skutočnosť chceli žalobcovia preukázať. K tomu sa vyjadril žalobca v prvom rade, že na základe tohto išiel nahliadnuť do predmetného súdneho spisu, s čím súvisí aj úradný záznam o nazretí spisu 3Cdo 11/2009 (čl. 90) s poznámkou zaslanie dôkazov. Zaslanie dôkazov - žiadosť žalovanej v druhom rade (čl. 91) - k tomu sa vyjadril žalobca v prvom rade, že týmto listom žalovaná v prvom rade intervenovala v prospech svojich klientov. Týmto „dôkazom“ chceli žalobcovia preukázať oprávnenosť svojej žaloby.

Zo zápisnice o výsluchu svedka z 12.augusta 2011 (čl. 92), k čomu sa vyjadril žalobca v 1.rade, v tom smere, že z tejto zápisnice vyplýva, že na základe rozsudku požiadala žalovaná ministerstvo hospodárstva o preskúmanie prevodu štátneho majetku, tiež žiadali nariadiť predbežné opatrenie, nakoľko záložné zmluvy sa vyhlásili za neplatné a nájomcovia si mohli odkúpiť byt, nie však žalovaná v 2.rade, s uvedením, že nebýva v byte bez právneho titulu, nakoľko je platná nájomná zmluva. Žalobca v 1.rade má za to, že je to krivé svedectvo žalovanej v 2.rade.

Z odvolania k 6C/392/2010 podané žalovanou v 1.rade (čl. 97), k čomu sa vyjadril žalobca v 1.rade, že je zrejmé a žalované museli si byť vedomé tohto, že keď iniciovala podanie, ktoré je v rozpore so zákonom, môže niesť trestnú zodpovednosť za takéto konanie. Pričom však žalovaná v prvom rade neuvádza, že ona iniciovala žalobu, ale sa len odvoláva na žalobu podanú ministerstvom hospodárstva.

Z pokus o zmier (čl.143) je súdu zrejmé, že žalobcovia navrhli žalovaným zmiernie riešiť predmetný spor. Na to z vyjadrenia žalovaných k čl. 143 (na čl. 148-149) vyplýva, že žalované s takýmto riešením nesúhlasili.

Zo žaloby podanej ministerstvom hospodárstva z 10.marca 2011 vyplýva, že na strane žalovaných žalobca označil manželov H., pričom zmluvy o prevode nehnuteľností z 23.novembra 1993 a z 3.decembra 1993, záložnú zmluvu č. 1/1993 z 23.,novembra 1993 a mandátnu zmluvu z 23.novembra 1993 považuje ministerstvo za absolútne neplatné. K tomu uviedol žalobca, že táto žaloba bola na podnet žalovanej.

Z uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda č.k .10C/62/2011-38 z 17.03.2011 je zrejmé, že sa žalobcom zakázalo scudziť a vložiť ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX až do právoplatného skončenia súdneho sporu o určenie vlastníckeho práva na Okresnom súde Dunajská Streda pod č. 10C/62/2011.

Z oznámenia žalobcov a návrhu na zastavenie konania vo veci povinnej osoby Y. O. s manželkou, k čomu žalobca uviedol, že jedná sa o nepriamy dôkaz, má za to, že vydaným predbežným opatrením im vznikla táto predmetná škoda, ktorá sa mohla však riešiť aj iným spôsobom.

Žalobcovia uvedenými dôkazmi chceli preukázať a uplatniť si podanou žalobou náhradu škody, z titulu zanedbania, resp. prekročenia právomoci žalovanou v prvom rade a žalovanou v druhom rade, keď ako uviedol žalobca v prvom rade žalovaná v prvom a druhom rade intervenovali na ministerstve, na základe ktorého ministerstvo podalo žalobu na určenie vlastníckeho práva a navrhol zároveň aj vydanie predbežného opatrenie, ktorým sa malo zakázať žalobcom scudziť a vložiť ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX, v k.ú. Š. až do právoplatného skončenia súdneho sporu o určenie vlastníckeho práva sp.zn. 10C/62/2011. Uviedol, že práve týmto konaním sú žalované zodpovedné za im vzniknutú a vyčíslenú škodu, a to na ušlom nájomnom za obdobie od 1.marca 2011 do 28.februára 2013, celkom vo výške 19.184 eur s úrokmi omeškania, spoločne a nerozdielne.

Vykonané dôkazy účastníci nenamietali a ani nenavrhli ďalšie dôkazy.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 4 OSP, súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Pričom súd tieto dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, preto starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.).

Z uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že občianske súdne konanie je ovládané prejednávacou zásadou, v dôsledku ktorej povinnosť tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou účastníkov. Platí teda zásada, že každý z účastníkov preukazuje tie skutočnosti, z ktorých vyvodzuje pre

seba priaznivé dôsledky. Neunesenie dôkazného bremena postihuje účastníka nepriaznivým následkom v podobe neúspechu v konaní.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Občiansky zákonník v § 415 stanovuje všeobecnú prevenčnú povinnosť každého počínať si tak, aby nedochádzalo ku škode. Ide o právnu povinnosť, ktorá v sebe zahŕňa požiadavku dodržiavať povinnosti stanovené zákonmi ako i zmluvné povinnosti, ale i požiadavku konať tak, aby nedochádzalo k vzniku škody na zdraví, majetku, prírode a životnom prostredí. Pokiaľ účastník občianskoprávneho vzťahu neplní všeobecnú prevenčnú povinnosť znamená to, že neplní právnu povinnosť a teda koná protiprávne, preto zodpovedá za škodu, ktorá vznikne, pričom zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti upravuje ustanovenie podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 422 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Základnými atribútmi každej občiansko-právnej zodpovednosti za vzniknutú škodu sú: porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Hlavným znakom všeobecnej zodpovednosti podľa zákonného ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka je aj zavinenie, ktoré sa predpokladá. Ide teda o subjektívnu zodpovednosť za zavinenie. Z uvedenej konštrukcie subjektívnej zodpovednosti vyplýva, že povinnosťou žalobcov bolo preukázať najmä existenciu, ale aj výšku škody, porušenie právnej povinnosti, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovaných a škodou. Dôkazné bremeno spočívalo na nich aj pokiaľ ide o protiprávnosť konania žalovaných, teda porušenie konkrétnej právnej povinnosti a príčinnú súvislosť medzi takýmto porušením a vzniknutou škodou.

Občianske súdne konanie je v zmysle zákona č. 99/1963 Zb. (O.s.p.) v znení jeho noviel a doplnkov ovládané zásadou dispozičnou, čo znamená, že konanie pred súdom sa začína zásadne na návrh. Jednou z náležitostí návrhu je označenie účastníkov konania (§ 90 O. s. p.). Žalobcovia v konaní žalobným návrhom vymedzujú okruh účastníkov, z ktorých každý má tzv. procesnú legitimáciu. Tá sa rozlišuje podľa toho, či účastník vystupuje na strane žalobcu (aktívna legitimácia), alebo na strane žalovaného (pasívna legitimácia). Zároveň však každý z účastníkov na to, aby mohol byť v konaní úspešný, musí byť aj vecne legitimovaný. Vecnou legitimáciou, ktorú súd musí vždy skúmať, je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti, je teda pasívne vecne legitimovaný.

V danej veci ide o nárok uplatnený zo zodpovednosti za škodu spôsobenú konaním žalovaných, pričom o tom, že konanie žalovaných bolo protiprávne sa domnievajú žalobcovia z titulu intervencie, resp. vyvolania právneho stavu, kedy svojím podnetom ministerstvo hospodárstva podalo žalobu o určenie vlastníctva a návrh na vydanie predbežného opatrenia. Nárok žalobcov vychádza z ustanovenia § 422 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, pričom žalobcovia si uplatnili nárok na zaplatenie skutočnej škody v sume 19.184 eur z titulu ušlého zisku, čo má predstavovať nájomné s príslušnými úrokovými sadzbami z omeškania, ako aj mierou inflácie.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a škodou a zavinenie. Len splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov má za následok vznik zodpovednosti za škodu. Súd preto skúmal, či v danej veci boli splnené všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu žalovanými.

Na to, aby mohli (v zmysle predtým uvedeného) byť aktívne vecne legitimovaní, mali povinnosť preukázať, že škoda, ktorej náhrady sa domáhajú, nielenže vznikla, ale že sú oprávnení sa domáhať jej náhrady práve oni, a to práve z dôvodu, že v ich majetkovej sfére došlo práve konaním žalovaných k

úbytku. Škodou sa totiž rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, v tomto prípade žalobcov a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré bolo potrebné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu do predošlého stavu. Konaním žalovaných ohľadne podania podnetu na Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, podľa názoru súdu nemohla vzniknúť škoda žalobcom. Podávanie takýchto podnetov je právom každého subjektu. (nie je možné z toho vyvodiť škodu - majetkový úbytok). Aj keď došlo k vydaniu predbežného opatrenia, ktorým žalobcom bolo zakázané scudzíť a vložiť ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX, v k.ú. Š. až do právoplatného skončenia súdneho sporu o určenie vlastníckeho práva sp.zn. 10C/62/2011, vydaním tohto predbežného opatrenia žiadne porušenie právnej povinnosti zo strany ani žalovanej v prvom rade, ani žalovanej v druhom rade nedošlo.

Dôležitým predpokladom úspešnosti takejto žaloby je preukázanie existencie škody. Pod pojmom škoda treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívna vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Súčasťou náhrady škody sú aj nemajetkové ujmy na základe výslovného znenia zákona. V tomto prípade bolo potrebné preukázať skutočnú výšku škody, ktorá vznikla zavineným konaním žalovaných. Na to žalobcovia predložili odborný odhad výšky nájomného uvedenou realitnou kanceláriou (čl. 12 - 14), z ktorého vôbec nie je zrejmé z akých východísk jeho odhad vzišiel, vôbec nejaké šetrenie nájomov v obdobných bytových domoch, preto takýto dôkaz vôbec nepreukazuje výšku eventuálneho nájomného.

Predmetná žaloba týkajúca sa nároku na náhradu škody za eventuálny ušlý zisk je nedôvodná a nemá oporu v zákone. Zamietnutie žaloby týkajúcej sa náhrady škody vo výške 19.184 eur s príslušenstvom, ktoré si vyčíslil na základe „odborného“ odhadu realitnej kancelárie, súd oprel o skutočnosť, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno pri preukazovaní tohto svojho nároku. Súd nemal za preukázané, ani že im vznikla škoda, ale ani to, že ju spôsobili žalované.

Ďalším dôležitým predpokladom je príčinná súvislosť ako jedna zo zákonných požiadaviek vzniku zodpovednosti za škodu, ktorá vyžaduje, aby medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou bol vzťah príčiny a následku. V tomto prípade žalobcovia nepreukázali ani tento dôležitý predpoklad, pretože nepreukázali, že škoda vznikla skutočne výslovne konaním, resp. zanedbaním právnej povinnosti zo strany žalovaných. Zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že žalobcovia teda nepreukázali ani príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti zo strany žalovaných v prvom a druhom rade a škodou, spočívajúcom v ušlom nájomnom. Na rozdiel od predchádzajúcich troch zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, ktoré majú objektívny charakter, zavinenie má charakter subjektívny, pretože znamená psychický vzťah škodcu k protiprávnemu úkonu a škode. Tu treba rozlišovať zavinenie úmyselné a nedbanlivostné a pre splnenie podmienok zodpovednosti nie je rozhodujúce, či škoda bola spôsobená úmyselne alebo z nedbanlivosti. Pri zákonných predpokladoch zodpovednosti za škodu musia byť splnené všetky štyri základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, ktoré v tomto prípade splnené neboli.

Nakoľko dôkazné bremeno ohľadom preukázania dôvodnosti uplatneného nároku je na strane žalobcov, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobcovia dôkazné bremeno ohľadom dôvodnosti svojho nároku na zaplatenie žalovanej sumy neunesli, keď nepreukázali splnenie základných predpokladov zodpovednosti za škodu, a to vznik škody v uplatnenej výške, porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaných, príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Na základe vyššie uvedených skutkových zistení a ich právneho vyhodnotenia súd žalobu, ako nedôvodnú, zamietol.

Podľa § 137 Občianskeho zákonníka, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho zákonníka, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď po procesnej stránke bola úspešná strana žalovaných. Právna zástupkyňa žalovanej v druhom rade si vyčísliła trovy spočívajúce v prevzatí veci v septembri 2013, v účasti na pojednávaní dňa 6. septembra 2013, v preštudovaní dôkazov a vyjadrení k nim zo dňa 30. septembra 2013, v účasti na pojednávaní dňa 17. októbra 2014 a v účasti na pojednávaní dňa 5. decembra 2014. Právna zástupkyňa žalovanej v 2. rade žiadal priznať náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 1.541,97 Eur.

Súd po preskúmaní predmetného vyúčtovania zistil, že právny zástupca žalovanej v 2. rade si uplatnil aj náhradu trov za preštudovanie dôkazov a vyjadrenie k nim z dňa 30. septembra 2013 v celkovej výške 353,52 Eur. Súd však v tejto súvislosti poukazuje na to, že právna zástupkyňa dňa 30. septembra 2013 žiadne vyjadrenie na súd nepodala, preto súd nepriznal právnemu zástupcovi žalovanej v 2. rade náhradu trov za preštudovanie dôkazov a vyjadrenie k nim zo dňa 30. septembra 2013.

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd priznal právnemu zástupcovi žalovanej v 2. rade náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.180,64 Eur (za prevzatie veci, za účasť na pojednávaní dňa 6. septembra 2013 a za účasť na pojednávaní dňa 5. decembra 2014 po 353,52 Eur + za účasť na odročenom pojednávaní dňa 17. októbra 2014 vo výške 88,38 Eur + 2x režijný paušál po 7,81 Eur + 2x režijný paušál po 8,04 Eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).